Ч. 6. Середа 9 (22) січня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З буджетової комісиї.)

В буджетовій комісиї вела ся в пятницю дальше дискусия над буджетом зелїзничого Міністерства. П. Ґурский обговорював буджет і єго форми. Централґні видатки сего Міністерства суть величезні. Персонал виріс так, як в ніякім иншім міністерстві. Є там тепер звиш 700 урядників, хоч тогди, коли міністерство торговлї мало відділ зелїзниць, в тім відділї не було навіть сто урядників. До того приходить ще новоутворена дирекция будови. Причиною сего величезного апарату є зцентралїзоване заряду. Конечне є переведене реформи децентралїзациї. В такім случаю також удержавнене льокальних зелїзниць відбувало би ся о много дешевше. — Посол Повше поручає міністрови можливе увзгляднене потреб урядників і зелїзничих слуг. Пос. Курц промовляв за поліпшенем условий авансу для зелїзничих слуг і урядників. — Міністер Вітек стверджує, що він нічого не знає о заряджевю зелїзничої адміністрациї, аби фабрику машин в Сяноцї вилучити з конкурсу при доставі зелїзних конструкций для галї нового двірця у Львові. Супротив критики впливів войскового заряду на зелїзничий заряд, міністер заявляє, що се істнує у всїх державах і виходить на користь населеня. Що до децентралїзациї зелїзниць, то сю справу в дуже відповідний спосіб розвязано орґанїзацийним статутом в 1896 роцї. — П. Форшт (Чех) підніс, що приняте кільометрової тарифи в Галичинї не пошкодило би, бо й галицкі рільники воліли би, аби високі теперішні тарифи для льокального руху знижено. Для експортового руху в Галичинї можна би установити нову вивозову тарифу. — Посол Абрагамович виступив за задержанем теперішної тарифової системи. — В нарадах над митами, міністер фінансів Бем-Баверк заявив, що міністерство вже зладило проєкт митового законодавства. Посол Форшт виступив против розділюваня митових доходів між Австрию а Угорщину пропорционально до квоти, а промавляв за розділом після фактичної консумциї — П. Козловский домагав ся, аби початки галицкого промислу не нищила перевага картелів. Галичина потребує в промисловім законодавстві специяльного увзгляднення. Мимо того, що в інтересі Галичини є уряджене митової лїнїї між Австриєю а Угорщиною, Поляки голосували за угорскою угодою з огляду на державний інтерес. Німецка митова тарифа найбільше шкодить Галичинї, а мимо того Поляки суть за договором з Німеччиною, але не за всяку ціну. Однак нова німецка тарифа не може бути під ніяким услівєм принята за підставу в переговорах до торговельного договора; лїпше не заключати ніякої угоди, як вязати ся услівами гіршими від дотеперішних. Спосіб виконуваня ветеринарийної конвенциї зі сторони Німеччини є тенденцийний. — Комісия приняла титул „мита“ і перейшла до дискусиї над консумцийними податками. Референт Менґер вніс резолюцию, домагаючу ся знесеня консумцийних податків в замкнених містах і заступленя їх реформою податків від напитків. На тім самім становищи станув др. Бик. На тім дискусию перервано до суботи.

На суботнішнім засїданю буджетової комісиї раджено над консумцийними податками. Пос. Фукс обговорював обширно лихе положенє краєвих фінансів у всїх провінциях і поставив резолюцию домагаючу ся управильненя податку консумцийного від пива і переданя відповідної суми з доходів того податку громадам і краям. — Пос. Штайнвендер також обширно обговорював справу краєвих фінансів і вніс резолюцию, щоби правительство віддало замкненим містам доходи з консумцийного податку від пива. — П. Крамарж широко обговорював справу заведеня монополю спіритусового в Австриї. Бесїдник гадав би, що перед заведенєм того монополю і підвисшенєм зелїзничих тариф, не повинно ся приступати до оподаткованя пива. — П. міністер скарбу др. Бем-Баверк заявив, що правительство також дуже основно розбирало сумний фінансовий стан ріжних країв і саме нинїшне правительство може найменше заслугує на закид, бо чейже передало вже один дохід (від горівки) на цїли скріпленя краєвих фінансів. В справі заведеня додатків до податку від пива ведуть ся переговори з ческим Видїлом краєвим; правительство мусить при тім мати на увазї, як уложать ся фінансові відносини на будуще. В справі жаданя, аби передати краям дохід з консумцийного податку в замкнених містах, підніс п. міністер, що консумцийні податки в тих містах дають загальний річний дохід в квотї 22 міліонів. Того доходу правительство в такій хвили як теперішне не може зречи ся, анї перекинути того тягару на другі верстви населеня. — П. Бик підніс, що при заводженю посередних податків не увзглядню вано просто безвихідних фінансових відносин поодиноких країв. Бесїдник гадає, що держава має обовязок більше дбати о ту справу. Средства поручувані пос. Крамаржем, як заведенє спі-

6) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з двайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

— От, добре, що я собі нагадав; — говорив Небзехт дальше, — ти знаєш, що менї самому вже невільно ходити до недужих, бо у мене язик як колода, і я не можу говорити замов та від вмираючих випрошувати жертви на сьвятинї. Піди ти, заким я уберу ся, до пророка Ґаґабу, та проси єго, щоби він пустив зі мною пастофора Тета, котрий звичайно ходить зі мною.

— Я би преці замість того слїпого старого, вибрав собі якогось молодого помічника,

— Не жури ся тим! Я би вже вдоволив ся тим, коли би він сам сидів дома а лиш єго язик лазив за мною як угор або як слимак. Єго голова і серце не знають, що язик лепече, а він ходить у него заєдно так, як той віл, що молотить збіже [1]).

— То правда, — сказав на то Пентаур; — я і сам недавно то видів, як він відмавляв коло недужого зашептуваня, а при тім потайком рахував дахтилї, котрих єму дали в дарунку цїлий мішочок.

— Він не конче радо піде до парашіта, бо той бідний, а він скорше би упхав руку ось тут помежи тих скорпіонів, як взяв би хоч би лиш кусник хлїба з руки нечистого. Скажи єму, нехай поступить до мене та впиє моє вино. Ось стоять ще порциї з трох днів; від него при такій спецї слабне бистрота очий. А той парашіт мешкає в північній, чи полудневій стороні некрополї?

— Менї здає ся, що в північній. — Паакер, той проводир королївский, поведе тебе туди.

— Він? — спитав учений і засьміяв ся. Що там на нинї вписано в календари? [2])

Парашітову дитину треба доглядати як би яку княгиню, а лїкаря будуть вести як би самого фараона! Я таки повинен був задержати на собі три мої свитини.

— Ніч тепла, — сказав Пентаур.

— Але Паакер має дивні примхи. Оногди кликали мене до якогось бідного молодця, котрому він своєю палицею поломив ключицю на кілька куснів. Як би я так був конем княгинї, то замість тої бідної дівчини, був би радше єго розтратував,

— Та й я так само! — зареготав ся Пентаур і вийшов з комнати, щоби піти до другого пророка сьвятинї, до Ґаґабу, що був заразом і настоятелем лїкарів в Сетівім домі, і попросити єго, щоби він єго приятелеви додав слїпого пастофора [3]) Тету, котрий би відмавляв зашептуваня.

Глава четверта.

Пентаур знав, де знайде того високого достойника єрейского, бо і він сам був запрошений на той пир, котрий устроїв був Ґаґабу

[1]) В Єгиптї і в Палестинї молочено збіже в той спосіб, що на порозвязувані і розстелені снопи збіжа пускано воли, котрі ходили довкола та витолочували із колося зерно. Иногдї запрягано воли до саний, в копаницях котрих були півкруглі кружки. Такі сани називають нинї „нореґ“.

[2]) Єгиптяни мали вже календарі, і богато з них зберегло ся аж до наших часів. В кождій сьвятини були календарі, в котрих були вписані сьвята. Найдокладнїйший такий календар знайдено в Медінет Габу. В египетских календарях було на кождий день вписано, чи він щасливий, чи нї. Слїди сего египетского звичаю задержались аж до наших часів в т. зв. „феральних“ днях.

[3]) Пастофорами звав ся окремий відділ єреїв, котрі належали до лїкарів.

ритусового монополю і підвисшене зелізничих тариф треба приймати з великою осторожностию. Спиритусовий монополь в Росиї не дав сьвітлих вислідів. Розширенє державної продукциї потягає за собою побільшенє числа урядників, а то цілком некористне для торговлї і промислу. Підвисшенє зелізничих тариф супротив високих вже нинї тариф, булоби для галицкого вивозу просто убійче. Бесїдник представив обширно образ нужди фінансової громад в Австриї і поборював внесенє стремляче до того, щоби податок від пива розділювано після ключа продукциї поодиноких країв. Коли при податку від горівки заведено ключ після консумциї, то так само повинно бути і з податком від пива. — П. Кайзер заявив, що він противний підвисшуваню посередних податків, отже й податку від пива. Прилучив ся до внесеня пос. Крамаржа о заведенє спиритусового монополю і вніс резолюцию, взиваючу правительство, аби худобу, биту з конечности, звільнило від консумцийного податку. По промові ще референта п. Менґера замкнено дискусию, а голосованє відложено до нинїшного засїданя.

Новинки.

Львів дня 21-го січня 1902.

— Реорґанїзация народних шкіл. Краєва шкільна рада порішила: виключити громаду Порохнище, коломийского округа, зі шкільного обсягу в Росохачи і заснувати 1-клясову школу в Порохнищу; зорґанїзувати 1-кл. школу в Слобідцї лїсній, коломийского округа; перемінити 1-кл. школу в Ромашівцях чортківского округа і в Містках львівского округа на 2-кл. школи.

— Нові назви двох деканатів. Дотеперішну назву „львівско-городского“ деканата перемінила митрополича консистория на „деканат львівский“, а деканата „львівско-загородского“ на деканат „яричівский“.

— Публична читальня при бібліотецї в „Народнім Домі“ у Львові має отворити ся вже незабаром. На читальню призначено простору салю з чотирма на північ і захід виходячими вікнами; стіни тої салї вимальовано, уложено новий поміст і піч, а сими днями будуть приладжувати меблї. По укінченю тих робіт відбуде ся посьвяченє а опісля отворенє читальнї.

— На вечерницї з танцями, котрі заходом товариства „Основи“ слухачів полїтехніки, відбудуть ся в понедїлок дня 10-го лютого с. р. в сали „Народного Дому“, запрошують іменем комітету молодїжи Вп. панове: Проф. Іван Левиньский, др. Іван Франко, проф. Роман Залозецкий і інжинер А. Корнелля. Стрій для пань народний або вечерковий, для панів балевий. — Білєти по 5 К., родинні (4 особи) 15 К. — лише за запрошенєм — можна дістати в тов. „Основа“ ул. Льва Сапіги ч. 19 а вечером при касї. Початок точно о 9-ій год. вечером.

— Земля на продаж. О. Теофіль Петровский з Рикова (почта Плугів) оповіщує, що парцелює зовсїм безкористновно обшар двірский в Красносїльцях повіта золочівского (селї належачім до парохії Риків). Земля добра з огородами відповідними на забудованя. Простір 400 морґів. З того місцеві люди беруть на свій рахунок більшу половину, а проча, лїпша часть є на продаж. Пересїчна цїна 168 зр. за морґ (о 40% дешевше, як звичайно в тім селї). О. Петровский просить о скорі зголошеня до купна, бо від скорости зависить, чи взагалї буде можна переводити тую парцеляцию.

— Нещаслива пригода. В ночи дня 8 с. м. паробок Сенька Цеґинки з Тершова іменем Ілько Меник перевозив гостий свого господаря, що були в гостинї у него з нагоди Рідзвяних сьвят, через Днїстер до недалекої оселї званої Завадкою. Коли вертав, сильно прибувша вода розірвала віз і Ілько Меник, що був собі добре підпив, запутав ся в посторонки від коний і впав до води. Конї з частию воза та попутаними посторонками і безпритомним Меником вийшли на беріг ріки, але спізнена поміч, дана нещасливому, а до того ще й добре пяними людьми, не помогла нїчого і Меник в короткім часї помер.

— Замість чорта, спалила хату. Дня 12 с. м. о год. 8 рано вибух огонь в хатї господаря Михайла Левицкого в Гірочку, повіта перемиского та знищив всї будинки господарскі. Жандармерия в Медицї стала слїдити за причиною сего огню і вислїдила, що хату підпалила таки власна жінка Левицкого, Фруська, а то длятого, щоби спалити чорта. Евросина Левицка каже, що в хатї що ночи ходив чорт і не давав людем спокою. Чорт очевидно не згорів, бо він же здавен давна привик до ще більшого огню в пеклї, а Фруською заопікувала ся прокураторія державна та взяла єї до себе в комірне.

— Померли: О. Василь Лев, парох Яжева старого, в яворівскім деканатї, дня 16 с. м., в 76-ім роцї житя; — Емилія з Лісковацких Микита, вдова по судовім адюнктї, у Львові, дня 18-го с. м., в 49-ім роцї житя; — Александра з Лукашевичів Бровко, жена о. Мих. Бровка, пароха в Копичинцях коло Городенки; — Мария з Наґлїв Дзеровичева, жена пароха в Бібрцї д. 15 с. м., в 56-ім роцї житя; — Анна Кмить, жена емеритованого учителя, сестра бл. пок. Іоана Величка, крилошанина, в 68 роцї житя, по довгій недузї, в Коблї старім, дня 14. січня с. р. В. і. п.

Господарство, промисл, торговля, гіґієна і вихованє.

Ради господарскі.

— Примусові спілки господарскі (III.) Яка єсть ціль проектованих спілок господарских? Коротко така: Поправа моральних і материяльних відносин господарів плеканєм духа спільности, взаїмним научуванєм і підмогою, піддержуванєм і підношенєм сьвідомости свого стану, заступуванєм станових інтересів своїх спільників та піддержуванєм їх господарских інтересів. — В тїй визначній цїли спілок містить ся і дуже богато нїчо; бо як би хтось хотів все то списати подрібно, що в тїй цїли містить ся, то написав би грубезну книгу, а як би спілка хотїла все то виконати то не зробила би нїчого, бо то просто для неї річ неможлива. Дуже богато з тої цїли осталось би лиш красними словами на папери, а в заміну за то приходив би екзекутник і стя-

---

в честь двох нових учених, перенесених з високої школи в Хенну [4]) до Сетівого дому.

На отвертім подвірю, обведенім ріжнобарвно помальованими деревляними стовпами і осьвіченім многими лямпами, сидїли пируючі єреї в двох довгих рядах на вигідних стільцях з опиралами. Перед кождим стояв столичок, а слуги увихали ся і ставили пильно перед кождим страви і напитки, що були уставлені на великім столї серед подвіря. Чвертки ґазель [5]), печені гуси і качки, паштети з мяса, карчохи і шпараґи та иншу городнину, всїлякі колачі та солодощі ставлено перед гостий, а до чарок наливано щонайлїпших родів вина, котрих було подостатком в продувних шпихлїрях Сетівого дому [6]).

Помежи поодинокими подавками приносили деякі слуги металеві миднищї, в котрих обмивано собі руки, та подавали тоненькі ручники.

Коли гостї попоїли, поплило вино обильнїйше а кождому з гостий подавано пахучі цьвіти, котрих запах мав їх розвеселяти при розмові, котра тепер ще більше оживила ся.

Всї участники сего пира мали на собі довгі, білі як сніг ризи і належали до тих, що знали містериї, отже були начальниками по одиноких відділів єрейских в Сетівім домі.

Другий пророк, Ґаґабу, котрий нинї проводив на пирі замість старшого єрея, котрий при таких нагодах показував ся лиш на кілька минут, був то собі малий, але кріпкий чоловічок з лисою, майже зовсїм круглою головою. Єго вже трохи пристаркувате лице було досить хороше, гладко вибрите і повне. Сїрі єго очи споглядали звичайно весело і уважно, але сьвітили ся єму, коли він був чого роздразнений а єго змислові уста зачали єму тогди дрожати.

Коло него стояло прекрасне порожне крісло старшого єрея Амені, а по другім єго боцї сидїли оба покликані з Хенну єреї, два вже старші великого росту мужчини темної барви тїла.

Прочі гостї були розміщені точно після висоти їх становища, яке займали між єреями в сьвятини, а зовсїм без взгляду на їх вік. Але хоч і як они були строго після своєї ранґи розміщені, то все таки кождий з них мішав ся свобідно до розмови.

— Ми уміємо оцїнити наше покликанє до Теб — відозвав ся старший з тих єреїв, котрих перенесено з Ханну до Сетівого дому, — бо з одної сторони будемо близько фараона, котрому боги нехай дадуть як найдовшого житя і здоровля, а з другої єсть то честь для нас зачисляти ся до ваших, бо хоч ваша колеґія в Хенну зачисляла давнїйшими часами неодного славного мужа до своїх, і мала щастє виховати їх в своїх школах, то все-таки она не може тепер рівнати ся з Сетівим домом. Навіть Ґеліополїс і Мемфіс стоять поза ним, а коли малий сьмію ставити ся межи вас великих, то длятого, що вашї успіхи приписую не лиш силї богів у вашій сьвятини але й вашим великим здібностям, та вашій пильности, чого й менї не забракне. Я вже видів старшого єрея Амені; що то за чоловік! А комуж незвістнє твоє імя Ґаґабу, або твоє Меріопу!

— А когож з вас — спитав другий з тих обох перенесених, — маємо уважати за того поета, котрий зложив найкрасші похвальні піснї богови Амонови? Хто з вас Пентаур?

— Онтам жде порожне крісло на него — відозвав ся Ґаґабу і показуючи на сам конець ряду. Він з нас всїх наймолодший; але єго жде велика будучність.

— Та й єго піснї — відозвав ся на то старший з учених, що прибули з Хенну.

— Бес сумніву — відповів перший настоятель гороскопів [7]), старший вже чоловік з величезною сивою пелехатою головою, котра віби аж за тяжкою здавала ся для єго довгої шиї, а очи засьвітили ся єму фанатично. — Без сумніву — говорив він дальше, — що боги надїлили щедрими дарами нашого молодого товариша, але я виджу в тім молодім чоловіцї якусь таку свободу духа, що мене то лякає. Коли він складає свої піснї, то, що правда, укладає їх після приписаної форми, але гадки несуть ся далеко поза то, що у нас єсть здавен давна, а в тїй похвальній піснї, котра призначена також і для народу, знаходять ся таки гадки, котрі можна би назвати зрадою містерий, котрі він ще кілька місяців тому назад присягав держати в тайнї. От так каже він а ми сьпіваємо за ним, а нарід слухає:

> Ти єси вічний, ти сотворитель всего
> І ти один той, котрий все робить, що сотворене.

а дальше:

> Він один, однїсенький і нема єму рівного,
> Проживаючи в найсьвятїйшім [8]).

Таких слів не повинно ся сьпівати публично, а вже найменше в таких часах як нашї, коли чужинцї, як ось ті, що заходять до

---

[4]) Місто над Нилем, де була в старинї славна єрейска школа, нинїшна місцевість Джебель Сільзілех.

[5]) Зьвірята подібні до кіз, що були у Єгиптян домашними зьвірятами. Цїлий опис пира поданий тут після образів, які знаходять ся в многих єгипетских гробницях.

[6]) Єгипетскі пивницї суть за теплі і длятого держано вино в тїнистих і продувних шпихлїрях.

[7]) Гороскоп — той, що дивить ся на години У Єгиптиян був окремий відділ єреїв, котрі означали години.

[8]) Похвальна піснія до божка Амона знайдена в папирусї, котрий тепер зберігає ся в музеи в Буляк.

гав додатки до податку на цїли спілки. Але той проєкт закона о примусових спілках господарских не має бути повним законом; він має служити лиш за рамцї, в котрі мають краєві сойми вложити ще свої закони. Краєві закони мають постановити де і які мають бути спілки господарскі, чи в кождім повітї одна, чи одна для кількох повітів і т. и. Краєві закони можуть також рішати о тім, хто має бути членом спілки; они можуть постановити, що лиш той хто має тілько а тілько ґрунту, може бути членом; хто же має менше, або більше, як приписує закон, той не може належати до спілки. Той хто має більше, обійде ся і без спілки, а той хто має менше нехай хиба сам ратує ся як може. Краєві закони мають також означити і обмежити круг дїланя спілок, котрі загально мають ся займати купном товарів, пр дажию господарского добутку, закладанєм шпихлїрів і маґазинів, молочарень, різниць, пекарень і т п. До того всего треба буде очевидно зараз маґазинерів, контрольорів, касиєрів, писарів і множества всїляких инших більших та менших достойників, котрі прецї не схотять за дармо працювати, і заким ще спілка розпічне на добре свою діяльність, треба буде всїм тим людем забезпечити їх платню. Чи се богато причинить ся до піднесеня селяньства — о тім сумнїваємо ся. Дїловодством спілок мають займати ся загальні збори і видїли спілок. Тай і в сїй справі будуть рішати краєві закони, котрі н. пр. можуть постановити, що до видїлу спілки мають бути вибрані такі а такі люди; був би тогди ніби вибір нїби наказ. Остаточно, чи сяк, чи так, вийде на то, що ми попереду сказали о спілках взагалї: спілка буде удержувати кількох або и кільканайцятьох людий, а кождому спільникови дістане ся то, що Бог дасть. Чи з проєктованих спілок вийде богато хісна для селяньства і чи они зможуть єго піднести — се можна легко зміркувати; але чи они настануть, чи нї, а кождий господар повинен сам на то памятати, щоби двигати ся власними силами, а до того служать лиш наука і праця. Нехай нїхто того не забуває, що нинї треба конче учити ся господарити. Вже давно минули ті часи, коли і без науки можна якось було вижити з господарства.

— Управа ростин господарских. Хто бере ся господарити, мусить, крім богато иншого, знати ще й сї дві головні річи: 1) Як обробити землю та як єї підготовити під які ростини; — 2) знати цїлу натуру ростин, щоби опісля обходити ся розумно з ними і так їх виплекати, щоби они давали єму як найбільший хосен. Ростин господарских єсть дуже богато всїляких, і кожда з них потребує окремо плеканя, окремо ходженя коло неї. Але й всї они мають щось спільного в собі: всї они жиють, всї ростуть із зерна, всї держать ся корінєм землї, всї живлять ся і тягнуть собі корінєм поживу з землї, всї виростаючи мають стебла, била або пнї, всї вкривають ся листєм, цьвитуть і з цьвіту родять овочі. Господар з одних потребує їх кориня, з других била або стебла, з инших стебла і зерна, з декотрих листя, а з многих користує ся всїм. Длятого повинен кождий господар знати добре цїле житє ростин взагалї, а скоро то буде знати, то вже легко пізнасть і зрозуміє житє кождої потрібної єму ростини окремо. В слїдуючім будемо старати ся показати як жиють ростини взагалї, як они живлять ся, розвивають ся і ростуть. Але нехай кождий господар читає то уважно і пильно; нехай не гадає що то не потрібне для него та не каже, що то за трудне і не приступне; але скоро хтось возьме ся раз чогось учити ся та похопить перші початки, то вже опісля дасть собі раду і з труднїйшим. Найважнїйша річ: добра воля і охота, а все якось пíде.

Всячина господарска.

— До забезпеченя дерева від гнитя надає ся найбільше і найлїпше карболїнеум, бо оно і дешеве і добре. Але насамперед дерево повинно бути зовсїм сухе, а відтак треба карболїнеум загріти і горячим помащувати дерево за помочию пензля, або хоч би якої щітки. При тім треба уважати на то, щоби всї шпари добре ним запустити. Палї, стовпи, коли і взагалї кожде дерево, котре має бути закопане в землю, найлїпше помастити тером або мазею.

— Вовняні материї на сино закрасити можна слїдуючим способом: Купує ся синої краски званої Berliner Neublau за кілька сотиків, завиває ся єї в платок і розпускає ся в двох до чотирох лїтрах теплої води, до котрої додає ся на конець ножа галуну. Відтак мочить ся материю у водї, в котрій розпустить ся трохи галуну і аж тогди мочить ся в синій красцї, нуряючи і розтягаючи єї в красцї, щоби рівномірно закрасила ся, а наконець виймає ся материю і розвішує ся та ще вохку прасує ся. Краску можна зробити яснїйшу або темнїйшу в міру того, чи розпустить ся єї менше чи більше у водї.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— Виставу селяньских коний і робочих наміряє устроїти Галицке Товариство господарске в червни сего року в кількох сторонах Галичини і буде роздавати премії.

— Селяньскій „Спілцї для культури торфів в Підлїсках малих признав Видїл краєвий 400 корон запомоги.

— **Цїна збіжа** у Львові 20 січня: Пшениця 8·10 до 8·80; жито 6·30 до 6·70; овес 6·60 до 6·80; ячмінь пашний 5·25 до 5.75; ячмінь броварний 6·25 до 7·—; ріпак 13·50 до 14·—; льнянка 10·75 до 11·25; горох до вареня 7·75 до 12·—; вика 6·75 до 7·25; бобик 5·80 до 6·10; гречка 6·50 до 6·75; кукурудза нова 5·50 до 5·80; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 48·— до 60·—; конюшина біла 45·— до 75·—; конюшина шведска 50·— до 80·—; тимотка 26·— до 35·—.

— **Ц. к. Диренция зелїзниць державних** оповіщує: Отворенє перестанку і ладівнї Садова дня 4 січня 1902 отворить ся на зелїзници льокальній Гатна-Валєпутна межи стациями Кімполюнґ-місто і Пожорита перестанок особовий і ладівню Садова для руху особового, пакункового і фрахтів цїлими возами. — Належитости за їзду і за фрахти обраховувати буде ся на підставі тарифи для осіб і товарів для лінії Гатна—Валєпутна. Особи і пакунки приймає кондуктор в поїздї, а фрахти цїлими возами стация Пожорита.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 21 січня. Wiener Allg. Ztg. доносить, що вість подана в Local Anzeiger-i про мниме уступленє короля Александра неймовірна.

Поля 21 січня. Князь Адальберт пруский оглянув военний арсенал, а відтак від їхав до Триєсту.

Крадок 21 січня. Відділ Вессельса напав несподівано на анґлїйску патролю зложену з 50 людий міскої ґвардиї. Один ранений і кількох инших вояків вспіли утечи до міста. Що стало ся з прочими не знати.

Брікс 21 січня. Положенє в закопі „Юпітер“ не змінене. Очищенє закопу потреває, як здає ся цїлий тиждень.

Калькута 21 січня. В найблизшім часї відходить 6 тисячів індийского войска до полудневої Африки.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

нас із всходу мов та саранча, заносять до нас нові звичаї.

— Як би менї з душі сказав! — відозвав ся на то скарбник сьвятинї. — Аменї за скоро припустив того молодця до містерий.

— А то на моє предложенє, бо я був єго учителем — сказав Ґаґабу. — Наше братство може гордити ся таким членом, що так сьвітло підносить славу нашої сьвятинї. Нарід слухає єго похвальних пісний, але не розбирає глубше значіня слів. Я не видів сьвітских людий нїколи побожнїйшими, як тогди, коли підчас сьвята сходів сьпівало ся ту красну і глубоко обдуману пісню похвальну.

— Пентаур був з давен давна твоїм любимцем — відозвав ся на то гороскоп. — Комусь другому ти би неодного не дозволив, а єму все уйде. Але єго похвальна пісня позістане все-таки для мене і для других небезпечною роботою. Або скажеш може, що ми не маємо причини чогось побоювати ся, або що то, що діє ся, не стане нам колись на перешкодї або може наконець знищить нас зовсїм, скоро не будемо безпощадно против того виступати?

— Ти сиплеш пісок на пустиню, а дахтилям додаєш меду — відозвав ся Ґаґабу, а губи зачали єму дрожати. — Нинї нема нїчого так, як би повинно бути і прийде до тяжкої борби, але не на мечі, лиш отсим та сим — і він показав на чоло та на уста. — А хто у кого тут і тут лїпше, як у мого ученика? З него буде борець за нашу справу, другий Гор Ґут, що яко криластий кружок сонця побив злого духа. Аж ось ви знайшли ся та хотїли би єму притяти крила і обрізати кігті! Ой, біда з вами! Чи ви таки нїколи того не зрозумієте, що лев реве голоснїйше як кіт, а сонце сьвітить яснїйше як олїйна лямпа? Лишіть менї Пентаура в спокою, кажу вам, а нї то ваша робота буде така, як того чоловіка, котрий зі страху, щоби єго зуби не боліли, дав собі здорові зуби вирвати. Ой, біда, біда! В найблизших роках прийде ся нам так обгризати ся, що аж кусні будуть відлїтати, і кров буде течи, коли не схочемо дожити того, щоби нас самих загризли.

— Та й ми знаємо того ворога — відозвав ся старший єрей з Ханну, — хоч нам на полудневій граници держави удало ся спинити неодно, що на півночи як той рак точить наше тїло. Туть всякі чужі звичаї ледви ще уважають за нечисті та тифоньскі.

— Ледви ще? — підхопив настоятель гороскопів. — Таки самі їх чіпають ся, любують ся ними, шанують їх. Як той порох, що залїтає крізь шпари деревляної хати, коли повіє огнистий вітер, так лїзе чужина до наших звичаїв, до нашої мови [9]), до наших домів, а навіть до сьвятинь, а на престолї наслїдників Ри сидить потомок...

— Зухвалий чоловіче — відозвав ся в тій хвили голос старшого єрея, котрий увійшов був так, що его не виділи — держи язик за зубами і не важ ся ним рушати против того, що єсть нашим королем і яко заступник Ри панує в сім краю.

Настоятель гороскопів поклонив ся мовчки. Разом з ним встали й всї гості, щоби повитати Аменї'го, котрий дружно і поважно відклонив ся їм головою а відтак сїв на своїм місци і звертаючись до Ґаґабу спитав єго ввічливо:

(Дальше буде).

[9]) За Рамзеса II. і єго сина Мернепта зачали були єгипетскі писателї уживати в своїй мові дуже богато чужих слів, іменно же семітских.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).